31982R1979

22.7.1982 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 214/12

UREDBA KOMISIJE (EGS) št. 1979/82
z dne 19. julija 1982
o analizni metodi za določanje vsebnosti suhe snovi v paradižnikovem soku za namene opombe 4 k Poglavju 20 skupne carinske tarife

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 97/69 z dne 16. januarja 1969 o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za enotno uporabo nomenklature skupne carinske tarife [1], kot je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu Grčije, in zlasti člena 3 Uredbe,

ker je treba za zagotovitev enotne uporabe nomenklature skupne carinske tarife, predvideti uvrstitev paradižnikovega soka;

ker opomba 4 k Poglavju 20 skupne carinske tarife, priložena k Uredbi Sveta (EGS) št. 950/68 [2], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 1883/82 [3], določa, da se paradižnikov sok uvršča glede na vsebnost suhe snovi;

ker je treba sprejeti analizno metodo za določanje vsebnosti suhe snovi;

ker je bilo na podlagi študij in poskusov ugotovljeno, da metoda, opisana v prilogi k tej uredbi, zagotavlja najboljše rezultate;

ker so ukrepi, določeni v tej uredbi, skladni z mnenjem Odbora za nomenklaturo skupne carinske tarife,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za namene opombe 4 k Poglavju 20 skupne carinske tarife se vsebnost suhe snovi v paradižnikovem soku določa z metodo, opisano v Prilogi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 42. dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. julija 1982

Za Komisijo

Karl-Heinz NARJES

Član Komisije

[1] UL L 14, 21.1.1969, str. 1.
[2] UL L 172, 22.7.1968, str. 1.
[3] UL L 207, 15.7.1982, str. 4.

PRILOGA

1. NAMEN IN PODROČJE UPORABE

Ta metoda omogoča določanje vsebnosti suhe snovi v paradižnikovem soku.

2. OPREDELITEV

Vsebnost suhe snovi v paradižnikovem soku je opredeljena kot ostanek, dobljen s sušenjem vzorca v skladu s spodaj opisano metodo.

3. PRINCIP

Izguba v masi pri sušenju se določa tako, da se vzorec temeljito premeša z diatomejsko zemljo ali s podobnim materialom, mešanica se najprej osuši in nato dve uri suši v vakuumskem sušilniku pri 70 ± 1 °C in pri približno 6,6 kPa (66 mbar).

4. REAGENTI

4.1 Diatomejska zemlja ali podoben material.

4.2 Destilirana voda.

5. APARATI

5.1 Sušilniki

5.1.1 Vakuumski sušilnik z avtomatskim nastavljanjem temperature, termometrom in vakuumskim merilnikom. Ta sušilnik mora biti izdelan tako, da razlike v temperaturi na različnih mestih – na pladnjih sušilnika ne presegajo 2 °C.

5.1.2 Ventilacijski sušilnik, z avtomatskim nastavljanjem temperature in termometrom. Ta sušilnik mora biti izdelan tako, da zagotavlja hitro kroženje zraka v notranjosti in zadostno izmenjavo z zunanjim zrakom ter tako doseže hitro izhlapevanje vlage.

5.1.3 Po potrebi tudi naslednje:

Vodna kopel.

5.2 Sušilna past, ki jo sestavlja sušilna kolona, napolnjena s sveže aktiviranim silikagelom ali enakovrednim sušilnim sredstvom, ki vsebuje indikator vlage. Sušilna kolona je povezana s serijo plinskih izpiralnih steklenic, ki vsebujejo koncentrirano žvepleno kislino, katere so v smislu sušenja povezane z odprtino za dovod zraka v sušilniku. Prazna izparilna steklenica, ki deluje kot varnostna posoda se namesti pred in za izparilno steklenico, ki vsebuje koncentrirano žvepleno kislino.

5.3 Vakuumska črpalka, ki ohranja vakuum vsaj 6,6 kPa (66 mbar) v sušilniku (5.1.1).

5.4 Nerjaveč kovinski tehtič z ravnim dnom in premerom vsaj 100 mm ter višino vsaj 30 mm, s tesno prilegajočim se pokrovom.

5.5 Steklene palčke.

5.6 Eksikator s sveže aktiviranim silikagelom ali enakovrednim sušilnim sredstvom, z indikatorjem vlage.

5.7 Analizna tehtnica.

6. POSTOPEK

6.1 V tehtič (5.4) se odtehta približno 1,5 g diatomejske zemlje (4.1). Odkrit tehtič se skupaj s pokrovom postavi v sušilnik in suši 30 minut pri 110 ± 3 °C. Pokrov se namesti na tehtič in prestavi v eksikator (5.6), ohladi in natančno stehta.

6.2 V tehtič se natančno odtehta približno 15 g vzorca. Tehta se hitro, da se prepreči izguba vlage.

6.3 Vzorec se s stekleno palčko (5.5) premeša z diatomejsko zemljo (4.1) in mešanica se enakomerno porazdeli po tehtiču. Za lažje porazdeljevanje se mešanica lahko razredči z destilirano vodo (4.2). Steklena palčka se splakne z destilirano vodo.

6.4 Z uporabo ene od spodaj opisanih metod se vzorec osuši tako, da je videti suh.

6.4.1 Tehtič z vzorcem se postavi v vrelo vodno kopel (5.1.3).

6.4.2 Tehtič z vzorcem se postavi v sušilnik na temperaturo 70 °C (5.1.2).

6.4.3 Tehtič z vzorcem se postavi v vakuumski sušilnik (5.1.1) na temperaturo 70 °C in reduciranim pritiskom na približno 41,3 kPa (413 mbar).

6.5 Tehtič z deloma posušenim vzorcem se postavi v vakuumski sušilnik (5.1.1). Tlak se zmanjša na približno 6,6 kPa (66,6 mbar) (kar je od dva do štiri zračna mehurčka na sekundo skozi koncentrirano žvepleno kislino).

Vzorec se suši dve uri pri temperaturi 70 ± 1 °C.

Izključi se vakuum in omogoči počasen vstop suhega zraka, dokler ni dosežen atmosferski tlak.

6.6 Pokrit tehtič s posušenim vzorcem se takoj prenese v eksikator (5.6) in odtehta takoj, ko doseže sobno temperaturo.

7. IZRAČUN

Formula in metoda za izračun rezultatov

Vsebnost suhe snovi, izražena v odstotkih, se izračuna s pomočjo naslednje enačbe:

$$\%\ \text{vsebnosti suhe snovi} = (m_1 - m_2) \times \frac{100}{m_0}$$

pri čemer je:

m_0 = masa vzorca v gramih (zatehta),

m_1 = masa tehtiča z diatomejsko zemljo, pokrovom in suhim ostankom v gramih,

m_2 = masa tehtiča z diatomejsko zemljo in pokrovom v gramih.